

"De steen is weggerold"

di 20 feb 2024

1. 'Moet Ik dan zelf meegaan om je gerust te stellen?' (Exodus 33:14)

In de relatie tussen de God en de beperkte mens Mozes mogen wij ontdekken hoe persoonlijk en intiem God met mensen wenst om te gaan en zich bereid verklaart altijd mee te gaan.

2. Begin van het gebed

Net als Mozes creëer ik een tent van ontmoeting. Figuurlijk ontsteek ik het licht in mijn hart en vraag Hem om met mij mee te gaan.

3. Bijbeltekst voor vandaag, dinsdag 20 februari: Jesaja 55:10-11

Zo spreekt God de Heer: 'Zoals regen of sneeuw neerdaalt uit de hemel en daarheen niet terugkeert zonder eerst de aarde te doordrenken, haar te bevruchten en te laten gedijen, zodat er zaad is om te zaaien en brood om te eten - zo geldt dit ook voor het woord dat voortkomt uit mijn mond: het keert niet vruchteloos naar Mij terug, niet zonder eerst te doen wat Ik wil en te volbrengen wat Ik gebied.

4. Gebedsuggestions

Het woord van God brengt altijd vrucht voort, als het maar mag neerdalen. Wij hoeven er niets voor te doen, dan ons ermee te laten bevruchten en het laten gedijen.

Ik laat deze woorden als Gods woorden toe in mijn hart. Ik ontvang ze alsof Hij ze tot mij zelf spreekt:

- Zijn woord brengt vrucht in mij. Wat doet dit in mijn hart en in mijn gevoel?
- Hoe voelt het in mij om te horen dat zijn woord in mij zal volbrengen wat God wil.
- Hoe verlang ik ernaar om in de vruchtbaarheid van mijn diepste zelf nu te laten ontkiemen wat Hij verlangt?

5. Einde van het gebed

In het bewustzijn dat de Vader ook met mij meetrekt doorheen deze veertigdagentijd en mij beluistert in mijn gebed, richt ik mij tot Hem met de woorden van het Onze Vader.

6. Terugblik op het gebed

Heeft het bidden met deze tekst mij iets meer inzicht gegeven, misschien ook in mijn eigen levenssituatie? Mocht ik tijdens het bidden iets van rust, vrede of vreugde ervaren? Of was er eerder onrust?